

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Mgr. D. J.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Miroslavem Dubranem
sídlem U Soudu 1971/3, 415 01 Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, č. j. KUUK/098397/2023/DS/Píš,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 27. 6. 2023, č. j. KUUK/098397/2023/DS/Píš, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **9 800 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2023, č. j. KUUK/098397/2023/DS/Píš, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městské policie Dubí (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 14. 10. 2021, č. j. MP-1124/EKŘ/2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žalobcovu žádost o povolení

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

obnovy řízení o jeho přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím v příkazním řízení dne 14. 11. 2017, a to příkazovým blokem na pokutu série BB/2017, číslo bloku B 0091856. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že pokutovým blokem č. B 0091856 série BB/2017 ze dne 14. 11. 2017 mu byla uložena pokuta a zároveň mu byly na jeho základě zaznamenány dva body v registru řidičů. Daného přestupku se však nedopustil on, ale jeho bratr – jednovaječné dvojče, který se při kontrole prokázal doklady žalobce. Tyto doklady měl žalobce ve svém automobilu, který však v té době řídil jeho bratr.
3. Žalobce konstatoval, že v odvolání mimo jiné namítal, že znalec při zpracování znaleckého posudku vycházel pouze z kopií jeho podpisů, nikoli z jejich originálů a taktéž namítal skutečnost, že správní orgán prvního stupně zcela pominul možnost svědecké výpovědi jeho bratra. Namítal, že se žalovaný nijak nevyjádřil k odvolací námitce, dle které znalec při zpracování znaleckého posudku vycházel pouze z kopií podpisů žalobce, nikoli z jejich originálů, čímž žalovaný porušil § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
4. Dle žalobce žalovaný pochybil, jestliže neprovedl důkaz výsledkem jeho bratra, neboť se jedná o podstatný přímý důkaz, který může významně osvětlit průběh daného skutkového děje. Nesouhlasil s názorem žalovaného, který neshledal za podstatné provést výslech bratra žalobce, neboť předmětný znalecký posudek prokazuje pravost podpisu žalobce na předmětném bloku. Podotkl, že žalovaný se spokojil s důkazem nepřímým, a to ještě pouze se závěrem v rovině pravděpodobnosti, nikoli jistoty. Žalobce měl tedy za to, že žalovaný porušil § 52 správního řádu, neboť neprovedl důkaz, který je potřebný ke zjištění stavu věci. S ohledem na argumentaci žalovaného žalobce dále uvedl, že předmětné námitky nemohl v řízení o přestupku uplatnit, protože nebylo jednáno s ním.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Uvedl, že je na znalci, které podklady pro provedení znaleckého posudku použije a kdy shledá podklady například nedostatečnými, což se v tomto případě nestalo. Nesouhlasil s tvrzením žalobce, že správní orgány neprovedly důkazy potřebné ke zjištění stavu věci a provedené důkazy označil za dostatečné. Žalovaný konstatoval, že v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí žalovaného a správního orgánu prvního stupně vycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, přičemž byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že se žalovaný nijak nevyjádřil k odvolací námitce, dle které znalec při zpracování znaleckého posudku vycházel pouze z kopií podpisů žalobce, nikoli z jejich originálů.
10. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
11. Soud v této souvislosti poukazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které platí, že *„[n]evypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Může to však způsobit i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Rovněž není-li z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, proč správní orgán nepovažoval za důvodnou právní argumentaci uvedenou v odvolání a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a to zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ odvolání. Správní orgán musí uvést, v čem konkrétně nesprávnost argumentace účastníka řízení spočívá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44).
12. V doplnění odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce namítal, že soudní znalec posuzoval pravost podpisů, které byly předloženy v kopiích, tedy je nutno posuzovat, s jakou kvalitou kopií znalec pracoval a z jakého důvodu správní orgán prvního stupně vyloučil možnost zkoumat pravost podpisu při svědecké výpovědi před soudním znalcem, který by v daném případě posuzoval originály podpisů obou bratrů. Žalovaný ve vztahu ke znaleckému posudku v žalobou napadeném rozhodnutí toliko uvedl: *„Městská policie Dubí nechala v dané věci vypracovat znalecký posudek z oboru písmoznalectví, ze kterého vyplynulo, že podpis na příkazovém bloku není padělkem ani se nejedná o úmyslné komolení podpisu, nejedná se ani o padělek podpisu. Znalec uvedl, že se jedná o pravděpodobně pravý podpis pana J., s čímž Krajský úřad Ústeckého kraje souhlasí.“* Žalovaný v napadeném rozhodnutí dále konstatoval: *„Stěžejním důkazem je znalecký posudek, který prokazuje pravost podpisu na pokutovém bloku a není třeba dalšího dokazování.“*
13. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalovaný se ke konkrétní námitce směřující vůči znaleckému posudku nijak nevyjádřil. Za situace, kdy žalovaný předmětný znalecký posudek považoval za stěžejní důkaz, měl se námitkou zpochybňující podklady, na základě nichž byl zpracován, Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zabývat. Námitka ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je tedy důvodná.

14. Podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.
15. Otázkou možnosti využití obnovy řízení v případě přestupku vyřízeného v blokovém řízení se podrobně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, publ. pod č. 2838/2013 Sb. NSS. Podle rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu je blokové řízení neformálním typem řízení o přestupku, v němž se zachycují skutkové otázky zjednodušeným způsobem. Dokazování vedené až v rámci řízení o obnově podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu by fakticky suplovalo běžné správní řízení o přestupku, v němž by s ohledem na značný časový odstup od spáchání skutku častokrát nastával stav důkazní nouze, který by bezdůvodně svědčil žadatelům o obnovu, a proto obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemůže přicházet v úvahu, pokud žadatel v žádosti o obnovu řízení brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu shrnul své závěry do právní věty, podle které *„obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu z roku 2004 přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení“* (podtržení doplnil zdejší soud). Souhlas obviněného s projednáním přestupku v blokovém řízení má právě v tomto typu řízení jedinečný význam, neboť jde o nezbytnou podmínku tohoto řízení. Dále rozšířený senát Nejvyššího správního soudu nastínil situace, kdy může žadatel o obnovu řízení zpochybnit souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení. Je tomu tak tehdy, pokud skutek spáchala a příkazový blok podepsala jiná osoba (záměna identity), nebo byl podpis zfalšován (srov. zejména bod 36 citovaného usnesení).
16. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 8. 2018, č. j. 5 As 149/2017-44, *„v žádosti o obnovu řízení udávané zfalšování podpisu nebo záměna identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku a navrhované důkazy vztahující se k těmto tvrzením je nepochybně nutné považovat za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť se jedná o nové skutečnosti, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, přičemž mohou odůvodňovat jiné řešení skutku, jenž byl předmětem blokového řízení. Žádost o obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout, neboť tato skutečnost by měla za následek nemožnost vycházet ze skutkových zjištění učiněných v blokovém řízení a pokládat přestupek za spolehlivě zjištěný, tedy nebyla by splněna jedna z dalších podmínek blokového řízení. Příslušný správní orgán se proto takovou žádostí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu řízení pravdivé, či nikoliv.“* Nejvyšší správní soud současně v citovaném rozsudku dodal, že *„... smyslem obnovy blokového řízení je odstranění zjevné nespravedlnosti, jestliže později vyjde najevo, že osoba, která je na pokutovém bloku jako přestupce uvedena, se daného přestupku objektivně dopustit nemohla, případně se jedná o extrémní případ nespravedlnosti, kdy obviněný z přestupku dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení pod fyzickým nátlakem zasahujících policistů. Žadatel o obnovu řízení je pak povinen tvrdit a doložit takovou skutkovou verzi reality, která je způsobilá*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jeho souhlas s vyřízením věci v blokovém řízení zpochybnit. Správní orgán následně hodnotí, zda žadatel unesl své břemeno tvrzení a důkazní a zda je s ohledem na zjištěné skutečnosti možné povolit obnovu řízení“ (podtržení doplnil zdejší soud).

17. Ačkoli byly citované právní názory Nejvyššího správního soudu formulovány ještě za účinnosti zákona o přestupcích, podle názoru zdejšího soudu jsou plně aplikovatelné i na obnovu příkazního řízení (řízení o přestupku ukončeného příkazem na místě) v režimu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).
18. Soud připomíná, že žalobce žádal o povolení obnovy řízení o jeho přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím v příkazním řízení dne 14. 11. 2017, a to blokem na pokutu na místě zaplacenou série BB/2017, číslo bloku B 0091856. Tento pokutový blok podle názoru soudu splňuje veškeré náležitosti vyplývající z § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Z originálu části A předmětného příkazového bloku, založeného ve správním spisu, soud zjistil, že je v něm uvedeno jméno a příjmení přestupce, jeho datum narození a adresa místa pobytu, a to shodně s údaji žalobce. Totožnost přestupce byla ověřena podle občanského průkazu č. X a řidičského průkazu č. X. Dále je v pokutovém bloku obsažena věta ve znění: „*Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené ve všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části B bloku dne 14. 11. 2017*“, po které následuje podpis obviněného.
19. Již v návrhu na povolení obnovy řízení ze dne 15. 2. 2019 žalobce uvedl, že v době přestupku předmětné motorové vozidlo neřídil. V odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 29. 3. 2019 žalobce mimo jiné uvedl, že předmětné vozidlo neřídil, neboť byl mimo Českou republiku a řidičský i občanský průkaz zřejmě zapomněl ve vozidle. Vozidlo mohl řídit jeho bratr, který je jeho jednovaječným dvojčetem. Ze správního spisu dále vyplývá, že správní orgán prvního stupně vyzval bratra žalobce R. J., aby se dostavil k podání vysvětlení. Na toto vysvětlení se následně dostavil D. K., který předložil plnou moc k zastupování bratra žalobce a za bratra žalobce sdělil, že se přiznává k danému přestupku a nedopatřením dal strážníkovi doklady žalobce, neboť si vzájemně půjčují vozidla. V doplnění odvolání ze dne 16. 3. 2020, které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 26. 3. 2020, žalobce rovněž namítal, že správní orgán prvního stupně nevzal v potaz přiznání jeho bratra a jediným důkazem, kterým správní orgán disponuje, je pokutový blok s podpisem jeho bratra, přičemž na místě bylo např. provést konfrontaci se strážníkem, který přestupek zjistil a jím a jeho bratrem. Žalobce rovněž uvedl, že správní orgán prvního stupně měl provést důkaz svědeckou výpovědí a důkaz znaleckým posudkem.
20. Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobce v průběhu celého řízení o obnově konstantě tvrdil, že předmětné vozidlo v době spáchání přestupku neřídil, ale že jej nejspíše řídil jeho bratr, který je jeho jednovaječným dvojčetem a který se prokázal jeho doklady, jež si zapomněl ve vozidle. Tato žalobcem předestřená varianta dle soudu není zcela nemyslitelná.
21. Ze správního spisu soud dále zjistil, že správní orgán prvního stupně nechal vypracovat znalecký posudek z oboru písmoznalectví. Znalecký posudek ze dne 13. 9. 2021, č. 192/02/2021, vypracoval znalec z oboru písmoznalectví – specializace ruční písmo Mgr. Miloš Švanda. Z uvedeného znaleckého posudku vyplývá, že sporný podpis je pravděpodobně pravým spontánním podpisem žalobce, přičemž dle škály stupnice závěrů používaných v oboru písmoznalectví se jedná o spodní polovinu rozmezí kladného směru stanoveného závěru. Znalec v posudku rovněž uvedl, že v rámci maximální objektivit by

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

bylo pro stanovení kladného kategorického závěru ověřit podobu spontánních podpisů bratra žalobce a jeho písarské dovednosti. Uvedl, že s přihlédnutím k obtížné zpracovatelnosti sporného podpisu a k nepatrnému množství znaků nevykazujících plnou shodu stanovil kladný závěr v rovině střední pravděpodobnosti s možností dalšího upřesnění. Dodal, že se jedná o stupeň závěru, kde by se již neměl mýlit a který lze do budoucna již jen upřesňovat.

22. Z prvostupňového rozhodnutí i z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že správní orgány závěr o nepovolení obnovy řízení opřely toliko o závěry výše uvedeného znaleckého posudku. Ze znaleckého posudku však není jednoznačně zřejmé, že by se jednalo o podpis žalobce, a není tedy zcela nepravděpodobná varianta skutkového děje předestřená žalobcem, dle které se jedná o podpis bratra žalobce. Současně soud připomíná, že zmocněnec bratra žalobce ve správním řízení uvedl, že se bratr žalobce k předmětnému přestupku doznává. Soud si je vědom skutečnosti, že doznání je osobním úkonem obviněného, který v zastoupení učinit nelze [srov. analogicky např. § 206a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)], avšak tato skutečnost byla spolu s ne zcela jednoznačným (pravděpodobnostním) závěrem znalce o pravosti podpisu schopna vzbudit pochybnost o osobě pachatele přestupku. Za těchto okolností měly správní orgány provést výslech bratra žalobce, který by mohl potvrdit či vyvrátit tvrzení žalobce, že motorové vozidlo neřídil. Žalovaný tak vzal pro napadené rozhodnutí za základ skutkový stav, který vyžaduje zásadní doplnění. V tomto ohledu se tedy dopustil žalovaný vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.
23. Ze správního spisu soud dále zjistil, že předchozí rozhodnutí žalovaného ve věci ze dne 10. 2. 2022, č. j. KUUK/026324/2022/DS/Píš, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 16. 9. 2022, č. j. 73 A 7/2022-27, a to z důvodu, že žalovaný nevyzval žalobce k doplnění banketního odvolání a odvolací důvody převzal z prvního ve věci podaného odvolání ze dne 29. 3. 2019. Současně krajský soud uvedl, že napadené rozhodnutí sice bylo datováno dnem 10. 2. 2022, avšak úkon k jeho doručení způsobující vydání rozhodnutí byl učiněn až dne 15. 2. 2022. Doplnění odvolání bylo žalovanému doručeno již dne 14. 2. 2022, a měl být tedy schopen vypořádat uplatněné odvolací důvody, k čemuž však nedošlo. Zdejší soud dále podotýká, že Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ve svém rozsudku rovněž uvedl, že jelikož žalovaný má již k dispozici doplněné odvolání, bude se v dalším řízení věnovat vypořádání žalobcem uplatněných odvolacích námitek.
24. Po prostudování předmětného doplnění odvolání ze dne 10. 2. 2024, které bylo žalovanému doručeno dne 14. 2. 2022, však zdejší soud zjistil, že toto odvolání bylo podáno D. K., který jej podal za žalobce a rovněž v něm uvedl, že je zvoleným zmocněncem žalobce. K tomuto podání však údajný zmocněnec žalobce nepředložil plnou moc, která by jej opravňovala podat či doplnit odvolání. Soud nepřehlédl, že D. K. ve správním řízení za žalobce jednal, avšak tyto úkony činil jednak na základě plné moci ze dne 17. 1. 2020, která byla udělena za účelem vyjádření se k předmětnému přestupku a rovněž byla udělena na dobu určitou, a to na den 21. 1. 2020, a dále na základě plné moci ze dne 6. 1. 2021, která byla taktéž udělena na dobu určitou, a to na den 7. 1. 2021. Skutečnosti, že žalobce udělil D. K. plnou moc jen na dobu určitou, si byl žalovaný ostatně vědom, neboť v napadeném rozhodnutí k námitce zasílání písemností zástupci žalobce uvedl, že v plné moci je uvedeno, že se uděluje na dobu určitou, a to na den 24. 1. 2020 (pozn. soudu - plná moc byla žalobcem udělena na den 20. 1. 2021, na den 24. 1. 2021 udělil plnou moc D. K. bratr žalobce R. J.) a z tohoto důvodu nebylo

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dále D. K. doručováno. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že doplnění odvolání ze dne 10. 2. 2022 bylo podáno osobou, u níž nebylo postaveno najisto, zda žalobce zastupuje.

25. Za podstatnou soud rovněž považuje skutečnost, že po vydání rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec bylo žalovanému dne 30. 9. 2022 doručeno oznámení o převzetí zastoupení od JUDr. Miroslava Dubrana, který žalovanému sdělil, že v předmětné věci převzal zastoupení žalobce. K tomuto oznámení zmocněnec žalobce doložil plnou moc ze dne 6. 4. 2022, která jej opravňuje zastupovat žalobce ve správním řízení vedeném Městskou policií Dubí v projednávané věci, včetně všech navazujících řízení, zejména řízení odvolacích a řízení podle soudního řádu správního.
26. Žalovaný měl tedy za situace, kdy předložené doplnění odvolání bylo podáno neoprávněnou osobou, vyzvat zástupce žalobce (JUDr. Dubrana) k doplnění blanketního odvolání. Jelikož tak žalovaný neučinil, dopustil se podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí, a tedy řízení zatížil vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
27. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného výrokem I. rozsudku zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a), b) a c) s. ř. s. Současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení žalovaný při vázanosti právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku, dle § 78 odst. 5 s. ř. s. ve věci znovu rozhodne.
28. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku II. rozsudku uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 9 800 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 6 200 Kč za 2 úkony právní služby zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600 Kč za 2 s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 citované vyhlášky.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 11. prosince 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.